

- [Család](#)
- [Emlékek](#)
- [Helyszínek](#)
- [Osztálytársak](#)
- [Fotógaléria](#)

SPATZ GYÖRGYI (1930. ápr. 23. –)
Danos néven Izraelben, Pardes Hanában lakik.)

Évfolyam: [1936-tól 40-ig](#) járt a Zichy utcai iskolába. (Lásd még [osztálynévsorok 5A](#) , valamint [Weisz](#)

[Katalin](#)
emlékeinél.)

„Az iskolánk olyan volt, mint a második otthonunk. Már amikor én jártam oda, kezdődött az antiszemitizmus, az iskolában védve éreztük magunkat, csak akkor dobáltak kövekkel, hógolyóval, mikor kijöttünk az iskolából.”

TESTVÉREI: **Spatz Éva** (1924. nov. –), **Magda**, **Radó Jánosné** (1926. márc.16. –) néven Los Angelesben él.

APJA: Spatz Nándor (1895. nov. 24. – 1978. Los Angeles) Feleségével, Boskovitz Rózsival a Mókus utca 6. szám alatt laktak. 1923-ban esküdtek az Óbudai zsinagógában.

Testvérei: **Spatz Mórítz**, a háború előtt halt meg fiatalon. Spatz **Rezsín**, ő túlélte a háborút, New Yorkban halt meg. Spatz

Ernő

, munkaszolgálatosként eltűnt. Spatz

Margit (Hirschler Árpádné)

Bergen Belsenben elégették a németek.

APAI NAGYAPJA: **Spatz József** (1860. szept. 17. Zsámbék – ?). A háború után éhen halt.

APAI NAGYANYJA: **Müller Jetty** (1858. Óbuda – 1933). Az Óbudai temetőben nyugszik.

ANYJA: **Boskovitz Rózsi** (1901. nov. 13. – 1989. Pardes Hana)

Testvérei: **Boskovitz Manó**, az Óbudai Goldberger gyár főpénztárosa volt, fiatalon meghalt.

Egy fia volt, Gyuri, őt a németek az utcán elfogták, és egy kapu alatt agyonlőtték 1944. március 19-én, mikor a németek megszállták Magyarországot. Boskovitz

Zs

ófia

(

Fruhof Jenőné

), a Budapest – bécsi halálmenetben összeesett, a nyilasok agyonlőtték. Boskovitz

Anna

, ő túlélte a vészkorszakot, Óbudán temették el.

ANYAI NAGYAPJA: **Boskovitz Izidor** (1860. körül, Óbuda – ?)

ANYAI NAGYANYJA: **Kolber Leonóra** (1860. körül, Óbuda, – 1932)

A család a Polgár utca 2. szám alatt lakott a Tavasz utca sarkán.

SPATZ GYÖRGYI 2007-BEN ÉS 2008-BAN POSTÁN ELKÜLDÖTT EMLÉKEI

Zichy utcai iskola: tanárok, magyar ruha

Az első négy elemiben a Zichy utcai iskolában tanultunk. Az első osztály tanítónője Gyenes Jolán, másodikban Weisz Béla tanított, harmadikban Mérei Vándor Ibolya, sajnos mind a hárman elpusztultak vagy Mauthausenban, vagy Bergen Belsenben. A IV. osztály tanítója Vándor Andor, kivándorolt ide Israelbe, 97 éves koráig élt, jó egészségben. Az iskolánk olyan volt, mint a második otthonunk. Már amikor én jártam oda, kezdődött az antiszemitizmus, az iskolában védve éreztük magunkat, csak akkor dobáltak kövekkel, hógolyóval, mikor kijöttünk az iskolából.

Miután kevés tanuló volt, csak négy osztály, mindenkit ismertünk, olyan voltunk, mint egy nagy család. Iskolai ünnepélyekre nem emlékszem, de miután szombaton nem volt tanítás, kötelező volt az iskola udvarán lévő imaházban részt venni az istentiszteleten. Az iskola épületében az emeleten volt egy díszterem, gondolom, hogy ott tartottuk az ünnepélyeket, de ez nem biztos. Magyar ruhám nem volt, pedig nagyon szerettem volna, de úgy gondoltam, hogy nevetséges lenne egy zsidó lány pruszlikban és fejkötővel.

